S01E05
Fabulace Schrödingerovy kočky

*** Úterý 2. listopadu 2010 ***

5.1 *Óda na osla (1)*

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Ester Krejčí sedí ve své lavici u dveří, čtouc si knihu Staré řecké báje a pověsti[1]*. Do třídy vejde Moje vinná réva. Projde kolem Ester Krejčí ke své lavici. Sotva si vybalí sešit, přijde k ní Astra.*

Astra: Dobrý den.

Moje vinná réva: Dobrý den, Astro.

Astra: *(Ukáže ruce; na obou má množství náramků, mimo jiné na levé růžový a na pravé purpurový.)* Co myslíte, sluší mně víc růžový, nebo purpurový?

Moje vinná réva: Podle mě vám sluší oba. Růžová zdůrazňuje vaši ženskost, zatímco purpurová symbolizuje moc a bohatství.

Astra: Děkuji. *(Usměje se a odejde ke své lavici.)*

Vzápětí přijde Tamara Janů.

Tamara Janů: Dobrý den.

Moje vinná réva: Dobrý den, Tamaro Janů.

Tamara Janů: Věděla jste, že fotony jsou současně vlny i částice? Říká se tomu vlnově korpuskulární dualismus.

Moje vinná réva: *(rozpačitě:)* Ano, ale mě fyzika moc nezajímá. Zkuste to probrat s Vojtěchem Vernerem.

Tamara Janů: Děkuji. To je skvělý nápad. *(Odejde na opačnou stranu třídy k Vojtěchu Vernerovi.)*

Moje vinná réva přijde k Ester Krejčí. Ta mezitím zavřela knihu a položila ji před sebe na lavici. Nyní na knihu zamyšleně zírá.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí. Nad čím uvažujete?

Ester Krejčí: Napadlo mě napsat o něčem knihu, ale pochybuji, zda to má smysl.

Moje vinná réva: *(starostlivě:)* Snad zase nepropadáte nihilismu?

Ester Krejčí: Nihilismus je k ničemu. Myslím na to, že příští rok už budu maturovat.[2]

Moje vinná réva: To bude krása. Už se těším na poslední zvonění – bude slavnost přímo ve škole.

Ester Krejčí: To abych už začala spřádat plány, jak se tomu vyhnout.

Moje vinná réva: Ale vždyť minule to byla zábava.

Ester Krejčí: Přímo kolosální. Přesvědčila jste mě, abych tam šla, a postříkali mě barvou ve spreji. A k tomu ještě žlutozelenou!

Moje vinná réva: *(Pokrčí rameny.)* Chtěli se jen trochu pobavit.

Ester Krejčí: Hm... na poslední zvonění bych šla jedině, kdyby se tam hrála nějaká scénka z Medvídka Pú a já bych hrála Ijáčka[3].

---

[1] [*Staré řecké báje a pověsti*]

[2] Ester Krejčí říká „myslím," protože nechce spolužákům prozrazovat svoje pocity, ale ve skutečnosti ji to spíše trápí.

[3] [*Medvídek Pú*] Ijáček je postava z knihy A. A. Milnea „Medvídek Pú".

Moje vinná réva: To myslíte vážně, nebo ironicky?

Ester Krejčí: Vážně. Ijáčka[4] mám velmi ráda. V některých chvílích mi připadá, že je úplně jako já.

Moje vinná réva: Ale vy jste chytrá a Ijáček[5] je osel!

Ester Krejčí: Ijáček[6] je chytrý osel. To si jen ostatní myslí, že oslové jsou hloupí.

Moje vinná réva: Ale o vás přece ostatní vědí, že nejste.

Ester Krejčí: Opravdu? Co třeba takový Kňour?

Moje vinná réva: No... *(Zamyslí se.)*

(Prolínačka na představu Mojí vinné révy.)

5.2 *Správná koncovka*

Školní třída o přestávce během dopoledne. Kňour sedí ve své lavici. U ní stojí Moje vinná réva s Tamarou Janů a mluví s ním. Ester Krejčí nenápadně sleduje situaci zpovzdálí.

Moje vinná réva: Snažte se trochu vcítit do naší situace.

Tamara Janů: Nazývá se to empatie.

Kňour: To je blbost, to musela vymyslet nějaká holka.

Moje vinná réva: Zkuste to.

Kňour: Blbost! Holky jsou blbý!

Tamara Janů: Blbé! Používejte správnou koncovku.

Kňour: *(Začne třískat hlavou o lavici.)* Blbý! Blbý! Ničemu nerozumí a dělají samé hlouposti.

5.3 *Óda na osla (2)*

(Pokračování obrazu „Óda na osla (1)“.)

Moje vinná réva: Asi máte pravdu. Ale opravdu tam chcete jít převlečená za osla? Zkuste si to představit.

Ester Krejčí se zamyslí.

5.4 *Oslí důstojnost*

(Obraz vynechán z důvodu ochrany autorských práv.)

5.5 *Óda na osla (3)*

Pokračování obrazu „Óda na osla (2)“.

Ester Krejčí: Raději si to ještě rozmyslím.

Zvonění.

Moje vinná réva: Zatím přeji příjemný sloh. *(Vydá se ke své lavici.)*

[4] [*Medvídek Pú*]
[5] [*Medvídek Pú*]
[6] [*Medvídek Pú*]

5.6 *Demokratické volby*

Tatáž třída během vyučování. Studenti sedí v lavicích. Před tabulí stojí profesor Sonetová.

Laura Sonetová: Ředitel Rusovský rozhodl, že letos budou studenti v některých předmětech vypracovávat týmové projekty, aby se naučili spolupracovat. Dosti bylo individuality, je třeba posílit týmového ducha!

Budete mít za úkol napsat ve dvoučlenných skupinách slohovou práci na vybrané téma o rozsahu dvou stran A4. Téma si nyní vyberete z těchto kartiček.

Laura Sonetová přijde ke katedře, vezme krabici od bot, která tam leží, a vysype z ní lístečky na katedru. Posadí se.

Laura Sonetová: První dvojice na projekt je: Barbora Janů a Melanie Navrátil. Pojďte si vybrat téma.

Jmenovaní studenti vstanou a přijdou ke katedře. Melanie Navrátil si vezme lísteček. Pak se obě vrátí na svá místa.

Laura Sonetová: Další dvojice je Nikita Král a Patrik Trefný.

(Zatmívačka, roztmívačka.)

Laura Sonetová: A poslední dvojice je Ester Krejčí a Vojtěch Verner.

Jmenovaní vstanou a přijdou k tabuli. Ester Krejčí si vezme lístek a podívá se na něj.

Ester Krejčí: *(potichu pro sebe:)* Ideální dovolená. *(Vrátí lístek a vezme si jiný. Podívá se na něj. Odejde s lístkem od katedry. Cestou ke své lavici se zastaví u Mojí vinné révy.)*

(potichu Mojí vinné révě:) Co máte za téma?

Moje vinná réva: Ideální dovolená.

Ester Krejčí: *(nahlas:)* Má někdo jiné téma než „ideální dovolená“?

Ester Krejčí se rozhlédne po třídě. Nikdo se nehlásí.

Laura Sonetová: Posaďte se, prosím!

Ester Krejčí: To je jako svobodné volby. *(Jde si sednout na své místo.)*

Laura Sonetová: Připomínám, že opisování je zakázáno a bude se přísně trestat. Na vypracování máte týden. Jsou nějaké dotazy?

Přihlásí se Nikita Král.

Laura Sonetová: Ano?

Nikita Král: Mohu práci napsat sám?

Laura Sonetová: Ne.

Nikita Král: A ve dvojici se svým imaginárním přítelem?

Laura Sonetová: Ne. Dvojice jsou určeny. Budete práci psát s Patrikem Trefným. Další dotaz?

Přihlásí se Ester Krejčí.

Laura Sonetová: Ester Krejčí?

Ester Krejčí: Co máme dělat, když budeme mít v týmu radikálně rozdílné představy o ideální dovolené?

Laura Sonetová: Zkuste se vžít do role partnerů, kteří spolu žijí už řadu let a mají se rádi a řeší problém, kam se spolu vydat na dovolenou.

Jste spokojená s takovou odpovědí?

Ester Krejčí: Ano, děkuji.

5.7 *Leták na nástěnce*

Třída (oktáva B) o přestávce. Vojtěch Verner přijde k nástěnce a přečte si na ní reklamní leták s nápisem:

Je Schrödingerova kočka zombie? **Kvantová fyzika versus nemrtví – v Horké bramboře!**

Vojtěch Verner: Jupí! To si musím přečíst.

Vojtěch Verner vyběhne ze třídy.

5.8 *Představy o dovolené*

Učebna určená studentům, kteří mají volnou hodinu. Vejde Ester Krejčí a přijde k Vojtěchu Vernerovi, sedícímu v lavici a kreslícímu si do sešitu.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Vojtěch Verner: Dobrý den. *(Dál si kreslí.)*

Ester Krejčí: Neruším?

Vojtěch Verner: Vůbec. Modernizuji svůj přístroj na ovládání myslí. Abych nemusel zavádět elektrody do mozku, používám moderní bezdrátovou technologii. Miniaturizovanou magnetickou rezonanci a tak.

Ester Krejčí: Jistě – způsobů na vymývání mozku není nikdy dost. Ale já bych s vámi chtěla spíš probrat ten úkol do slohu.

Vojtěch Verner: Aha, dobře. *(Odsune sešit stranou.)*

Ester Krejčí si přisune židli od vedlejší lavice a posadí se naproti Vojtěchu Vernerovi.

Ester Krejčí: Takže, naše téma je „ideální dovolená“. Co byste napsal vy?

Vojtěch Verner: Já bych to napsal jako takovou povídku.

(Se zaujetím začne vyprávět:) Červí dírou se přenesu do paralelní dimenze, kde zuří válka mezi upíry a přerostlými krvelačnými pijavicemi. Vynaleznu armádu robotů, kteří budou na upíry střílet česnekové náboje a na pijavice šipky s jedem. Budu je ovládat na dálku a dobudu s nimi celý svět. *(Usměje se a se zasněným výrazem ve tváři hledí před sebe.)*

Ester Krejčí: Pochybuji, že by slohová práce na téma „ideální dovolená“ měla být sci-fi.

Vojtěch Verner: Ale já bych takovou dovolenou vážně chtěl.

Ester Krejčí: *(Smutně si vzdychne.)* To já bych chtěla strávit dovolenou v nějakém opuštěném zákoutí hluboko v lese. S někým, s kým bych si rozuměla, například s rodiči.

Vojtěch Verner: A co byste tam dělala?

Ester Krejčí: Zkoušela bych meditovat a psala bych všechno moudré, co by mě napadlo, aby z toho měly užitek i ostatní.

Vojtěch Verner: To by byla hrozná nuda!

Ester Krejčí: Zato s pijavicemi a upíry je to nejlepší! To tak.

Hm... *(Zamyslí se.)* Dovedete si představit, že jsme partneři a máme se rádi?

Vojtěch Verner: *(Udiveně na ni zazírá.)* Partneři? To těžko. Mě partnerství nezajímá. Jedině... jasně, už to mám! V jiném vesmíru!

Ester Krejčí: Cože?

Vojtěch Verner: *(Vstane ze židle.)* Můžeme být partneři v jiné realitě. Existuje nekonečně mnoho alternativních vesmírů!

Ester Krejčí: *(Zakroutí hlavou.)* To není dobrá cesta k napsání slohové práce.

Vojtěch Verner se posadí zpět na židli. Přijde k nim DOZOR.

dozor: Promiňte, rušíte ostatní. Buď se ztište, nebo jděte na chodbu.

Ester Krejčí: Už budeme potichu.

Vojtěch Verner: Ne, raději půjdeme ven. *(Vezme si sešit a vydá se z učebny. Ester Krejčí ho následuje.)*

5.9 *Inklinace k nedeterminismu*

Na chodbě před učebnou. Ester Krejčí a Vojtěch Verner tam postávají a mluví spolu. Vojtěch Verner přitom drží v ruce sešit.

Ester Krejčí: Hm... Co budeme dělat? *(Zamyslí se.)*

Vojtěch Verner: Mám nápad!

Ester Krejčí: Ano?

Vojtěch Verner: Podle Erwina Schrödingera můžeme tu práci napsat nedeterministicky, aby popisovala jak moji, tak vaši představu. – Tedy, dokud se ji někdo nepokusí přečíst.

Ester Krejčí: Už vidím profesora Sonetovou, jak nám dává jedničky za práci, kterou si nikdo nesmí přečíst. Zkuste alespoň jednou uvažovat trochu reálně.

Vojtěch Verner: *(Pokrčí rameny.)* Jinak nevím.

Ester Krejčí: Zkusím se zeptat Mojí vinné révy. Budete mít čas zítra po tělesné výchově?

Vojtěch Verner: Ano, určitě.

Ester Krejčí: V tom případě se sejdeme zítra v této učebně. Nyní se půjdu projít.

Vojtěch Verner: Ester Krejčí?

Ester Krejčí: Ano?

Vojtěch Verner: Mohl bych se vám ještě pochlubit jednou básní?

Ester Krejčí: Jen pokud není moc dlouhá.

Vojtěch Verner: Není. Jmenuje se Krátká absurdní hororová báseň.

Ester Krejčí: Tak ukažte.

Vojtěch Verner: *(Otevře sešit a nalistuje v něm příslušnou stránku.)* Bu bu bu, vrr!

Pauza.

Ester Krejčí: *(udiveně:)* To je vše?

Vojtěch Verner: *(Usmívá se.)* Ano.

Ester Krejčí: Hm... *(Zamyslí se.)* A jak že se ta báseň jmenuje?

Vojtěch Verner: Krátká absurdní hororová báseň.

Ester Krejčí: Absurdní možná je, ale co je na ní hororového?

Vojtěch Verner: Horor je žánr, který usiluje o to vyvolat v čtenáři strach a slova bu bu bu, vrr v původním významu slouží právě k tomu.

Ester Krejčí: Jenže bez dalšího kontextu se tomu začne každý smát a smích je se strachem neslučitelný.

Vojtěch Verner: Proto je i absurdní.

Ester Krejčí: *(Pousměje se.)* To je chytré. Líbí se mi to.

Vojtěch Verner: Ale vy jste se nesmála.

Ester Krejčí: Smála jsem se v duchu.

Vojtěch Verner: Aha.

Ester Krejčí: Děkuji za báseň. Na shledanou.

Vojtěch Verner: Na shledanou.

Ester Krejčí odchází.

*** Středa 3. listopadu 2010 ***

5.10 *Výzvědy*

Vedlejší místnost fitness centra. Ester Krejčí dojídá poslední kousek pizzy. Moje vinná réva si s výrazem dětské nevinnosti ve tváři prohlíží etiketu na láhvi limonády.

Moje vinná réva: Hm... Nevíte, co je E 320[7]?

Ester Krejčí: Nevím, ale zdraví vám to asi nepřidá.

Moje vinná réva: A proč to tam dávají?

Ester Krejčí: To netuším, ale bude to mít něco společného s faktem, že ta limonáda je tu levnější než voda.

Přijde k nim Jana Zlomilová.

Jana Zlomilová: Dobrý den, Moje vinná révo.

Moje vinná réva: Dobrý den, Jano Zlomilová.

Jana Zlomilová: *(nejistě:)* Chtěla jsem se vás zeptat... víte... *(Rozpačitě se rozhlédne.)*

Moje vinná réva: *(Pozvedne obočí.)* Snad ne na něco intimního?

Jana Zlomilová: To ne. *(Uklidní se.)* Co budete psát do toho slohu?

Moje vinná réva: No, nejsem si jistá. Astra chce vyrazit na cestu kolem světa – létat ze země do země, v každé se ubytovat v luxusním hotelu a odvézt si odtamtud kupu suvenýrů.

Jana Zlomilová: A vám by se to líbilo také?

Moje vinná réva: Vůbec. Když už bych musela do zahraničí, chtěla bych navštívit nějakou zemi, kde chudí umírají hladem a žízní a nabídnout jim pomoc.

Ester Krejčí: Umírající by braly i tuhle levnou limonádu.

Moje vinná réva si vzdychne a zakroutí hlavou.

Jana Zlomilová: *(na Ester Krejčí:)* A co budete psát vy?

Ester Krejčí: To bych také ráda věděla. Vojtěch Verner chce do sci-fi světa plného upírů a pijavic. Někdy ho opravdu nechápu. Horší sen by mohl mít snad jedině Kňour.

Moje vinná réva: *(Zatváří se zhnuseně.)* O tom jsem slyšela, ale je to vážně nechutné.

Ester Krejčí: V tom případě vynecháme zevrubnou analýzu. A jak mám postupovat, mi asi také neporadíte, když máte podobný problém.

Přijde k nim Tamara Janů.

Tamara Janů: Dobrý den. Co tu probíráte?

[7] Butylhydroxyanisol (BHA). Ačkoliv EDDR není členem Evropské unie, ve složení potravin se zde běžně používají evropské kódy přidatných látek, často i místo názvu látky

Ester Krejčí: Radíme se, jak postupovat, když máme v týmu, řekněme, ne zcela slučitelné představy o ideální dovolené. Napadá vás nějaké rozumné řešení?

Tamara Janů: Já bych to udělala tak, že každá by napsala půlku. Se sestrou jsme to tak dělávaly, třeba ve výtvarné výchově. Vzpomínám si na jeden výkres – já jsem na svoji půlku namalovala černou díru v hlubokém vesmíru a ona na svoji poklidně se pasoucí koně.

Ester Krejčí: *(trochu udiveně:)* A za to jste dostaly jedničku?

Tamara Janů: Ano. Ale jen proto, že ve výtvarné výchově nejsou stupně hodnocení.[8] Jinak to prý bylo tak na trojku.

Ester Krejčí: Hm... děkuji za snahu.

Tamara Janů: Nemáte zač.

Moje vinná réva: *(Zamyslí se. Pak pokrčí rameny.)* Nevím, nic mě nenapadá.

Ester Krejčí: Ve škole se sejdeme s Vojtěchem Vernerem. Říká se, že víc hlav víc vymyslí.

Moje vinná réva: Dobře.

5.11 *Růžičková kapusta*

Ulice u zastávky V Podolí. Ester Krejčí a Moje vinná réva se vracejí do školy.

Moje vinná réva: Objevila jsem ve škole jedno tajné místo. Chodím tam, když chci být sama.

Ester Krejčí: V jídelně, když se podává dršťková polévka a růžičková kapusta?

Moje vinná réva: *(Zahihňá se.)* Ne, mluvím vážně.

Ester Krejčí: *(Zamyslí se.)* Za šatnami?

Moje vinná réva: Kdepak.

Ester Krejčí: Hm... *(Opět se zamyslí.)*

Moje vinná réva: Když budete chtít, ukážu vám je.

Ester Krejčí: Dobře. Děkuji.

Moje vinná réva: *(Usměje se.)*

5.12 *Heuréka*

Učebna pro studenty mající volnou hodinu. Vojtěch Verner sedí v lavici. Ester Krejčí a Moje vinná réva vejdou do učebny a přijdou k němu.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Vojtěch Verner: Dobrý den.

Ester Krejčí: Přišly jsme probrat náš týmový projekt.

Vojtěch Verner: Ano. Včera jsem o tom přemýšlel a mám nápad.

Ester Krejčí: Zahrnuje váš nápad i ten přístroj na čtení mysli?

Vojtěch Verner: Ne. Myslel jsem na to, co jste řekla, a napadlo mě, že mě baví psát povídky, takže naše dovolená může spočívat v tom, že zajedeme do toho lesa a budeme tam každý psát, co bude chtít.

Ester Krejčí: *(uznale:)* No tedy... to není vůbec špatný nápad.

Vojtěch Verner: A pak vám budu svoje povídky chodit číst.

[8] Viz odstavec o známkování ve výchovách na str. 450 v J.12.

Ester Krejčí: Myslím, že zůstaneme u té první varianty. Zkuste o tom do zítřka napsat tak jednu stranu a já to pak rozvinu.

Vojtěch Verner: Dobře, napíšu.

Ester Krejčí: Děkuji.
(na Moji vinnou révu:) Pojďte.

Ester Krejčí a Moje vinná réva odchází.

5.13 *Brána serverovny*

Dlouhá podzemní chodba osvětlená zářivkami. Na jejím začátku jsou schody. Ester Krejčí a Moje vinná réva sejdou ze schodů a pokračují chodbou.

Ester Krejčí: Patro minus jedna.[9] Doufám, že trefíte i nazpět. Nevzala jsem si Ariadninu nit[10].

Moje vinná réva: Určitě. Už jsem tu byla několikrát. Kdybyste byla tak populární jako já, také byste potřebovala takové tajné místo.

Ester Krejčí: Mně víc vyhovuje být nepopulární a tajné místo nepotřebovat.

Pauza.

Moje vinná réva: Ale stejně nechápu, proč nás profesor nechala si vybírat, když bylo na výběr jen jedno téma.

Ester Krejčí: To je jednoduché. Chtěla nám vsugerovat dojem, že jsme si své téma zvolily.

Moje vinná réva: Však jsme si je zvolily, ne?

Obě se zastaví. Ester Krejčí vrhne na Moji vinnou révu přísný pohled.

Moje vinná réva: Aha, tak ne. Tyhle psychotriky nesnáším.

Pokračují. Dojdou na konec chodby, kde stojí automat na sladkosti. Po levé straně jsou červené dřevěné dveře kotelny. Po pravé straně se nachází masivní ocelová brána serverovny. Z vedlejších místností se ozývá neurčitý hukot, vytvářející napínavou atmosféru.

Moje vinná réva: Jsme na místě.

Ester Krejčí: Jak často asi doplňují ten automat? Řekla bych, že moc doplňovat nepotřebuje.

Moje vinná réva: Nevím. Možná jednou týdně. *(Pokrčí rameny.)*

Ester Krejčí se rozhlíží.

Moje vinná réva: Co si myslíte o Vojtěchu Vernerovi?

Ester Krejčí: *(Zamyslí se.)* Podle mě je to inteligentní hyperaktivní všeuměl s obsedantní potřebou vymýšlet nové věci, a to i v případě, že všechny rozumné věci už byly vymyšleny.

Moje vinná réva: No vidíte. A to vám zrovna chybí. Podle mě k sobě patříte jako nikdo jiný. Jste si souzeni.

Ester Krejčí: Jako Oidipus a jeho dáda?[11]

Moje vinná réva: To zrovna ne. Myslela jsem to tak, že oba jste chytří, i když každý svým způsobem. Posloucháte jeden druhého a oba máte takovou tu divnou netečnost vůči tělům druhých. Prostě se k sobě hodíte.

Ester Krejčí: A nemyslíte, že ta netečnost je spíše znakem toho, že se k sobě lidé nehodí?

Moje vinná réva: *(trochu zmateně:)* Co tím chcete říct?

[9] V EDDR se patra označují celými čísly. Viz heslo *patro* v dodatku L.

[10] [*Staré řecké báje a pověsti*] Ariadna byla podle řecké mytologie dcera krále Mínóa. Dala Théseovi před vstupem do labyrintu klubko nití, které on během cesty rozmotával, takže se pak dokázal z labyrintu vrátit.

[11] [*Staré řecké báje a pověsti*] Oidipus byl podle řecké mytologie zrozenec krále Láia a královny Iokasty. Podle věštby měl zabít Láia a uzavřít partnerství s Iokastou, což se navzdory drastickým protiopatřením stalo. Věštba byla jeho osudem.

Ester Krejčí chvilku mlčí. Moje vinná réva se na ni upřeně dívá, ale z Esteřina výrazu nelze vyčíst ani náznak toho, na co myslí.

Ester Krejčí: Umíte udržet tajemství?

Moje vinná réva: *(Zpozorní.)* Ano.

Ester Krejčí: Možná jsem vám to měla říct už dávno, ale myslela jsem, že to tak bude lepší. Řeknu vám to teď, protože jste můj nejlepší přítel.

Moje vinná réva je napjatá.

Ester Krejčí: Jsem lesba.

Moje vinná réva vytřeští oči, naprázdno otevře ústa a lapá po dechu.

Ester Krejčí: *(naléhavě:)* Klid. Dýchejte. Zhluboka dýchat.

Moje vinná réva: *(Pomalu se uklidňuje.)* Ale... ale... co ty řeči o klucích?

Ester Krejčí: Za prvé: ty řeči jste vedla většinou vy. A za druhé: to, co jsem říkala já, byly jen takové mimikry. Dýchat!

Pauza. Moje vinná réva se postupně uklidní.

Moje vinná réva: Proč jste mi to neřekla dřív?

Ester Krejčí: Myslela jsem, že to tak bude lepší.

Moje vinná réva: Ale být lesba je dnes normální, Melanie Navrátil také je. Za to se nemusíte stydět.

Ester Krejčí: Já se za to nestydím, jen nechci, aby to ostatní věděly. Nechci je nechat nahlížet do mé psychiky. To je jeden z důvodů, proč si od nich udržuji takový odstup.

Moje vinná réva: Ale to byste neměla. Není zdravé takhle dusit pocity v sobě.

Ester Krejčí: O mé psychické zdraví je postaráno.

Moje vinná réva: Chm... už vám někdo řekl, že mluvíte jako robot?

Ester Krejčí: Ano. Jen vy alespoň pětkrát.

Moje vinná réva: Chtěla jsem říct, že kdybyste zvolila trochu „lidštější“ přístup, mohla byste být šťastnější.

Ester Krejčí: Když to shrneme, mám dobrého přítele, kterému mohu věřit; skvělé rodiče, se kterými si rozumím; ve škole samé jedničky, odolávám sociálním tlakům po konformitě a mám dost času sama na sebe i na pozorování ostatních. Myslím, že můj přístup se mi osvědčil. Jsem šťastná taková, jaká jsem.

Moje vinná réva si vzdychne a smutně se zahledí na podlahu.

Ester Krejčí: Nebuďte smutná. To, že jsme každá jiná, není nic špatného. I přesto můžeme být přátelé.

Moje vinná réva se podívá na Ester Krejčí a pomalu se usměje.

Ester Krejčí: Tak je to dobré. Prostě – chovejte se ke mně jako dosud, jen mi už nenabízejte hochy.

Moje vinná réva: Mám vám nabízet dívky?

Ester Krejčí: Ne.

Moje vinná réva: Dobře. *(Rozhlédne se.)* Půjdu se asi uklidnit někam, kde je větší klid.

Ester Krejčí: Kdo by to byl řekl, že klid uklidňuje... Jen pojďte.

Ester Krejčí a Moje vinná réva se vydají po chodbě směrem ke schodům.

5.14 *Gumoví medvídci*

Třída (oktáva B) o přestávce. Ester Krejčí sedí v lavici. Přijde k ní Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Moje vinná réva: Moc si vážím toho, že jsem váš nejlepší přítel, a tak jsem vám koupila malý dárek. *(Podá Ester Krejčí sáček s gumovými medvídky.)*

Ester Krejčí: *(Sáček si vezme a pousměje se.)* Děkuji. Ty mám ráda.

Moje vinná réva: *(radostně:)* Tak přece se někdy usmíváte.

Ester Krejčí: *(Usměje se úplně.)*

Moje vinná réva: *(trochu dojatě:)* Ach, Ester Krejčí, zůstaňte tak chvilku.

Ester Krejčí: *(Přestane se usmívat.)* Chcete si můj úsměv vyfotografovat?

Moje vinná réva: No... rozhodně vám slušel. *(Zadívá se ještě na Ester Krejčí.)* Koupím vám ještě něco.

Ester Krejčí: Nepřehánějte to. Zase příště. Nechci z vás mít cosi jako cvičenou myš.

Moje vinná réva: Dobře. *(Usmívajíc se, odejde ke své lavici.)*

Ester Krejčí: *(Prohlédne si sáček. Vstane a zajde s ním za Vojtěchem Vernerem.)* Dobrý den.

Vojtěch Verner: Dobrý den.

Ester Krejčí: Neznáte nějakou inovativní metodu k otevření tohoto sáčku? Bez poškození obsahu, prosím.

Vojtěch Verner: Určitě.

Ester Krejčí mu dá sáček. On vstane ze židle a prozkoumá jej. Pak sáček přiloží k ústům a zuřivě se pokusí ukousnout jeho konec.

Ester Krejčí: Skvělé – zuby. Pokroková technologie jedenadvacátého století.

Přijde k nim Laris.

Laris: *(Vojtěchu Vernerovi:)* Dejte to sem.

Vojtěch Verner dá Larisovi sáček. Laris jej roztrhne rukama, přičemž se z něj většina medvídků vysype na podlahu. Laris se zazubí na Ester Krejčí a dá jí sáček.

Ester Krejčí: *(sarkasticky:)* Vřele díky. Z podlahy to mám nejraději.

Laris: My vám je sesbíráme.

Laris se vrhne na podlahu a nasbírá hrst medvídků. Hodí ji na lavici Vojtěcha Vernera, odkud jich zase značná část popadá zpět na zem.

Ester Krejčí: Sbohem, Sisyfe[12]. Nechte si je. Berte to jako ocenění za opatrnost. *(Otočí se a odejde ke své lavici.)*

Laris vstane.

Laris: *(na Vojtěcha Vernera:)* Kdo je Sisyf?

Vojtěch Verner: Sisy*fos*. Jeden bájný král.

Laris: Tak podle ní jsem bájný král. To se mám! *(Klekne si a pokračuje ve sbírání medvídků z podlahy.)*

*** Úterý 9. listopadu 2010 ***

[12] [*Staré řecké báje a pověsti*] Král Sisyfos byl podle řecké mytologie potrestán tak, že musel vytlačit kámen na kopec a na druhé straně ho nechat skutálet. Jenže těsně před vrcholem mu kámen pokaždé vyklouzl, takže svoji práci nikdy nemohl dokončit.

5.15 *Boží mlýny*

Třída (oktáva B) dopoledne během hodiny slohu. Profesor Sonetová sedí za katedrou.

Laura Sonetová: Mám tu vaše týmové projekty, které jste mi minule odevzdali, a mám k nim pár poznámek. *(Vstane a přijde k Nikitě Královi.)* Nikito Králi, vy si představujete jako ideální dovolenou pobyt na ostrově lásky, kde budete dostávat jednu heterosexuální pannu a jednoho homosexuálního panice denně?

Nikita Král: *(sebevědomě:)* Ano.

Laura Sonetová: A co s nimi budete dělat?

Nikita Král: *(Znervózní a krátce se zamyslí.)* Programovat jádro operačního systému.

Většina třídy se rozesměje.

Laura Sonetová: *(přísně:)* Ticho, prosím.
Nevěřím, že jste to psali spolu. Ani jste to nečetl. Za čtyři.

Profesor Sonetová oznámkuje práci a nechá ji Nikitě Královi na lavici. Pak přejde k Ester Krejčí.

Laura Sonetová: Velmi pěkné, navíc hezká idea. Za jedna. *(Oznámkuje práci a nechá ji Ester Krejčí na lavici. Odejde k Melanii Navrátil.)*

Ester Krejčí pohlédne na červenou jedničku na práci a usměje se.

∑ Shrnutí epizody S01E05

Toto byla pátá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Ester Krejčí zvažovala, zda by šla na poslední zvonění. Laura Sonetová, profesor slohu, zadala studentům za úkol ve dvojicích napsat slohové práce na téma ideální dovolená. Ester Krejčí měla spolupracovat s Vojtěchem Vernerem. Při první schůzce ovšem zjistila, že jejich představy o dovolené se dramaticky liší. Vojtěch Verner navrhl použít princip Schrödingerovy kočky, což se ovšem ukázalo nereálné. Rovněž Moje vinná réva Ester Krejčí neporadila, jak vzniklou situaci vyřešit. Na řešení pak ovšem přišel sám Vojtěch Verner: ideální dovolenou mohou strávit psaním, přičemž každý bude psát to, co bude chtít.

Moje vinná réva zavedla Ester Krejčí na svoje tajné místo. Ester Krejčí se jí přiznala, že je lesba. Později jí Moje vinná réva koupila sáček gumových medvídků a velmi ji potěšilo, když se Ester Krejčí usmála. Ester Krejčí chtěla, aby jí sáček otevřel Vojtěch Verner, ale vinou Larisovy nešikovnosti většina medvídků skončila na podlaze.

Nakonec Ester Krejčí a Vojtěch Verner dostali za společnou práci jedničky.

Hudba k titulkům:
Jonathan Coulton: *Mandelbrot Set*[13]

[13] [*Mandelbrot Set*]

Osoby

studenti oktávy B:
- Astra (žena, 19)
- Barbora Janů (žena, 19)
- Tamara Janů (žena, 19)
- Kňour (muž, 22)
- Nikita Král (muž, 18)
- Ester Krejčí (žena, 19)
- Laris (muž, 18)
- Moje vinná réva (žena, 19)
- Melanie Navrátil (žena, 19)
- Vojtěch Verner (muž, 18)
- Jana Zlomilová (žena, 18)

profesor českého jazyka:
- Laura Sonetová (žena, 47)

profesor dohlížející v učebně:
- dozor (žena, 43)

Tento dokument není e-book, ale ukázka z jedné z těchto knih:

- SINGULARIS. *Ester Krejčí : 1. a 2. série.* 1. vydání. Šlapanice: David Hromádka, 2018. ISBN 978-80-270-4308-8.
- SINGULARIS. *Ester Krejčí : Dodatky.* 1. vydání. Šlapanice: David Hromádka, 2018. ISBN 978-80-270-4309-5.

Pro delší čtení a lepší zážitek doporučuji si sehnat výtisk původní knihy. (Tato ukázka je určena především pro snadné sdílení mezi fanoušky a prohlížení na počítači; není optimalizována pro zobrazení na čtečkách e-knih, písmo může být příliš malé a obrázky méně kvalitní.)

Pro další informace (např. seznam pramenů k citacím), užitečné odkazy, kontakt s fanoušky apod. navštivte **Ústřední rozcestník seriálu Ester Krejčí**:

`http://esterkrejci.mzf.cz/`

© Singularis
Tento dokument (s výjimkou této stránky) je výňatkem z díla „Ester Krejčí“ a podléhá licenci *Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko*.
Pro zobrazení licenčních podmínek navštivte:

`https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/`

Dílo smíte:

- **Sdílet** – rozmnožovat a distribuovat materiál prostřednictvím jakéhokoli média v jakémkoli formátu.
- **Upravit** – remixovat, změnit a vyjít z původního díla pro jakýkoliv účel, a to i komerční.

Za těchto podmínek:

- **Uveďte původ** – Je Vaší povinností uvést autorství, poskytnout s dílem odkaz na licenci a vyznačit vámi provedené změny. Toho můžete docílit jakýmkoli rozumným způsobem, nicméně nikdy ne způsobem naznačujícím, že by poskytovatel licence schvaloval nebo podporoval vás nebo váš způsob použití díla.

  V případě tohoto dokumentu jsou/mohou být relavantní následující informace:

Uvedení autorství	Singularis
Název díla	Ester Krejčí
Název licence	Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko
Odkaz na licenci	https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/
Další údaje	Doslovný výňatek z díla.

Uvedení autorství	casa.de.locos
Název díla	Ester Krejčí
Název licence	Creative Commons Attribution 4.0 International, změny: Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko
Odkaz na licenci	https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.cs https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/
Další údaje	Graficky upravil/a Singularis.

Uvedení autorství	casa.de.locos
Název díla	Moje vinná réva
Název licence	Creative Commons Attribution 4.0 International, změny: Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko
Odkaz na licenci	https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.cs https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/
Další údaje	Graficky upravil/a Singularis.

  Pokud jste si jistý/jistá, že vámi použitý obsah neobsahuje části některého z uvedených děl, údaje o daném díle uvádět nemusíte.

- **Zachovejte licenci** – Pokud budete toto dílo upravovat, pozměňovat nebo na něj navazovat, musíte svoje odvozená díla vystavovat pod stejnou licencí jako původní dílo.
- **Žádná další omezení** – Nesmíte použít právní omezení nebo účinné technické prostředky ochrany, které by omezovaly ostatní v možnostech poskytnutých touto licencí.